

de Vandenburgs

Woord vooraf

“Dat zou zomaar kunnen” was mijn antwoord op zijn vraag. We zaten op de tribune van het Dodger Stadium en keken naar de line-up van de Chicago Cubs, tegenstander van ‘onze’ Dodgers. De Major League Baseball wedstrijd paste mooi in het reisschema van onze trip door Amerika, in 1993. Ruben kende de familienaam van mijn moeder: Van den Burg. Groot op het scorebord verschijnt de naam van de left-fielder van de club uit Chicago: Ruben Vandenburg. Door het stadion galmt Vandenburg. Het zou zomaar kunnen. Nu, na bijna 30 jaar ga ik het uitzoeken.

Hoog in mijn stamboom vind ik inderdaad een aantal families Van den Burg, die in de tweede helft van de 19e eeuw naar Amerika zijn geëmigreerd. De meeste naar Chicago! Voorouders van de left-fielder?

Het resultaat van mijn uitzoekerij in diverse archieven heeft geleid tot dit document, waarvan de inhoud is onderverdeeld in:

	blz
Landverhuizers	2
Gerrit, z'n echtgenoten en kinderen	2
't Gezin Gerrit en Beertjen, 1849-1857	4
Gerrits oudste zoon Lambertus naar Amerika, 1856	5
Gerrit weer weduwnaar, 1857	6
Gerrit geeft dochters weg, 1860-1864	6
dochters Adriana en Annette	6
dochter Gerarda Carolina	7
Gerrit naar Amerika, 1865	7
Achterblijvers	8
Diederika toch ook naar Amerika, 1871	8
schoonzoon Willem naar Amerika, 1886	9
Oomzegger Hendrik naar Amerika, 1891	9
Slot	12
Bronnen	12

Haarlem, zomer 2023

Gert de Groot

Landverhuizers

Ze gingen niet alleen. Tussen 1820 en 1924 zijn bijna 36 miljoen mensen in Amerika neergestreken: de overgrote meerderheid kwam uit Europa. Een relatief klein aantal kwam uit Nederland; in de 19e eeuw ruim 100.000, geschat. De landverhuizers hadden doorgaans goede redenen om huis en haard de rug toe te keren. Een belangrijke drijfveer in die tijd vormde de belabberde economische situatie in Nederland. De Napoleontische oorlogen hadden het land uitgeput. De afscheidingsoorlog met België, de belastingdruk, de aardappelziekte van 1845-47 en de daarop volgende droogte veroorzaakten, door hoge voedselprijzen, bittere armoede in grote delen van het land. Vooral de arbeidende klasse had het zwaar te verduren.

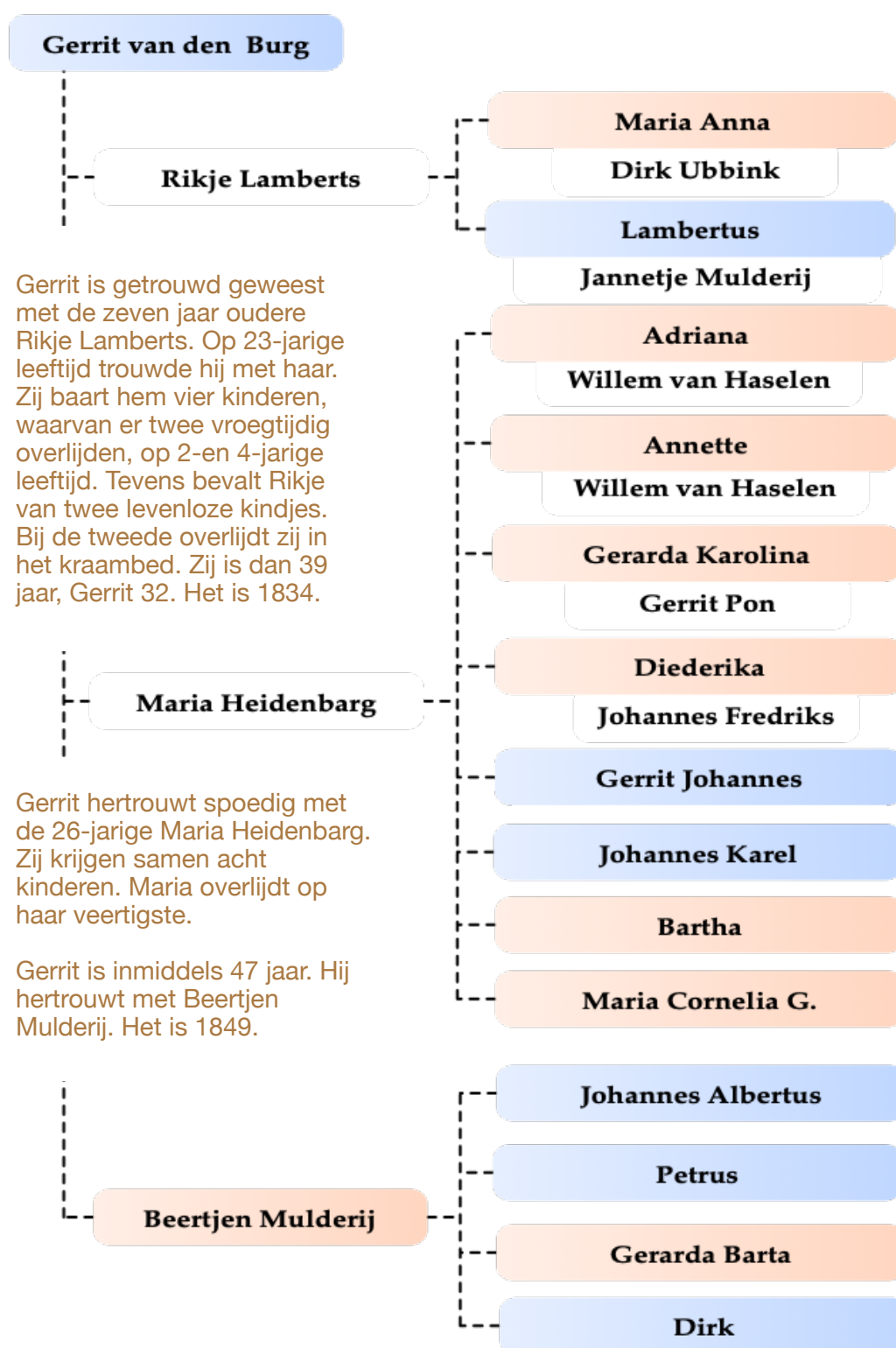
Er was nog een andere oorzaak voor de trek. Religieuze conflicten en afscheuringen waren ook redenen om het vaderland te verlaten. De ongewone godsdienstvrijheid in Amerika was aantrekkelijk. Daar werd niet gekeken op een kerkgemeenschap meer of minder. Maar de reden voor vertrek was toch veelal de slechte economische situatie en de intrinsieke kansen voor verbetering van het bestaan in Amerika.

In de Staten van Landverhuizers van het Ministerie van Binnenlandse Zaken staat bij twee families Van den Burg als reden voor vertrek hun economische situatie. Wat is er in de archieven nog meer te vinden over de families Van den Burg, die in de tweede helft van de 19e eeuw naar Amerika vertrokken?

In chronologische volgorde van vertrek zal ik de families langslopen. Het verhaal begint in 1849 met het gezin van Gerrit van den Burg (1802-1879) en Beertjen Mulderij (1815-1857), woonachtig in de gemeente Amersfoort. Hun oudste zoon Lambertus vertrekt in 1856 als eerste naar Amerika. In 1865 gaat Gerrit zijn zoon achterna. Daarna volgen meer kinderen van Gerrit, die hun geluk in Amerika gaan zoeken. Als laatste in de rij besluit Hendrik van den Burg, een oomzegger van Gerrit naar het land van de onbegrensde mogelijkheden af te reizen. Dat was in 1891.

Gerrit, z'n echtgenoten en kinderen

Gerrit is drie keer getrouwd geweest. Hij overleefde hen alle drie. Gelukkig was Gerrit vruchtbaar. In die tijd werden kinderen (ook) gezien als economisch gunstige aanwinsten en kinderen zijn een vorm van oudedagsvoorziening. Grote gezinnen met veel kinderen waren heel gewoon. Uiteindelijk verwekte Gerrit 19 (zegge: negentien) kinderen. Vijf daarvan overleden al vóór hun vijfde levensjaar. In die tijd was de kindersterfte hoog. In het plaatje op de volgende pagina staan Gerrits drie echtgenoten en z'n veertien kinderen, die hij in 1849 had. De toekomstige partners van de oudste zes kinderen staan ook vermeld.

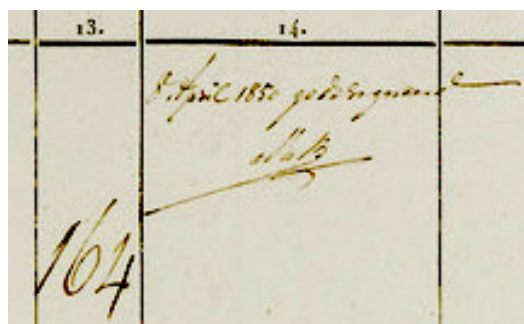

't Gezin Gerrit en Beertjen, 1849-1857

Gerrit is 46 jaar als zijn tweede vrouw Maria op 1 februari **1849** overlijdt. Op dat moment heeft hij 10 kinderen thuis, variërend in leeftijd tussen de 19 jaar en 1 maand. Om het gezin draaiende te houden krijgt hij gelukkig veel hulp. Ook van ene Beertjen Mulderij, een 37-jarige vrouw die van aanpakken weet. Er groeit al snel iets moois. 9 maanden na het overlijden van Maria trouwen Gerrit en Beertjen met elkaar.

Er groeit nog iets moois. In 1849 is Lambertus, de oudste zoon van Gerrit 18 jaar; hij helpt als bakker z'n vader mee de kost te verdienen. Door z'n nieuwe (stief)moeder Beertjen Mulderij komt hij in contact met Jannetje Mulderij, een zus van Beertjen. Jannetje is wel negen jaar ouder dan Lambertus maar erg lief. Twee jaar later (in **1851**) trouwt Lambertus met de zus van zijn moeder. Vóór die tijd moest hij zich nog wel melden voor militaire dienst. Hopelijk wordt hij met nummer 164 uitgeloot. Maar dat gebeurt niet.

Lambertus heeft een ovaal aangezicht, hoog voorhoofd, blauwe ogen, gewone neus en mond, ronde kin, blond haar en geen merkbare teekenen. Lengte 1 el, 6 palmen, 6 duimen en 7 strepen, overeenkomend met bijna 166 cm. Hij is op z'n 18e een ietwat kleine maar gezonde jongeman en wordt als zodanig ingeschreven in het militieregister. De uitspraak van de Militieraad: gedesigneerd!

Ook Gerrits oudste dochter Maria Anna heeft de leeftijd om het huwelijkspad op te gaan. Zij zoekt en vindt haar Dirk, Dirk Ubbink, timmerman, 7 jaar ouder dan Maria. Hij valt goed in huize Van den Burg. Ook voor de broertjes en zusjes van Maria is hij een prima kerel. Voor het kleine broertje Gerrit Johannes is hij een rolmodel. Gerrit J. wil ook timmerman worden. Dirk vindt het prachtig om hem het vak te leren. Dirk neemt Gerrit J. onder zijn hoede. Sterker nog: als Dirk en Maria in **1853** trouwen, nemen zij Maria's 11-jarige (half)broertje Gerrit J. als pleegkind mee. Zij gaan in Soest wonen. Een jaar later zullen Dirk en Maria Anna hun eerste eigen kind krijgen.

Gerrit J. is een vlotte leerling. Al snel kan hij eerst als goede hulp en daarna als volleerd timmerman samen werken met z'n pleegvader/zwager Dirk.

Gerrit is warmoezier/landbouwer. Hij verbouwt granen voor zijn eigen bakkerij. Zo kan hij een inkomen verwerven, net genoeg om z'n grote gezin te onderhouden. De twee oudste kinderen Maria Anna en Lambertus zijn nu getrouwd en hebben het ouderlijk huis verlaten. Maar in diezelfde periode krijgen Gerrit en Beertjen ook weer nieuwe, eigen kinderen. Tussen 1850 en 1856 worden vijf kinderen geboren, waarvan hun zoontje Gerard al drie maanden na de geboorte overlijdt (1853). Een droeve gebeurtenis, dat Gerrit al meerdere malen heeft moeten meemaken.

Samen met Beertjen en al z'n kinderen lijdt Gerrit een eenvoudig, enigszins armoedig bestaan. Een aantal keren is hij als landbouwer genoodzaakt geweest om met huis en haard te verkassen,

maar altijd in de omgeving van Amersfoort gebleven. In Zeist, Renswoude en laatstelijk in de heerlijkheid Stoutenburg.

Gerrits oudste zoon Lambertus naar Amerika, 1856

Het is 1856. Lambertus is inmiddels vijf jaar getrouwd met Jannetje Mulderij. Ze zijn een gelukkig paar. Des zondags naar de Hervormde Kerk en door de week bakt hij brood voor de inwoners van Amersfoort en omgeving. Zij hebben vier kinderen gekregen. Maar de jongste twee zijn vorig jaar overleden. Wat dat allemaal in het gezin teweeg brengt, laat zich raden. Hoe verder?

Eigenlijk zien Lambertus en Jannetje het niet meer zo zitten in hun huidige situatie. Wat er allemaal in de ouderlijke hoofden afspeelt, is niet te achterhalen. Maar er is een besluit. Feit is dat het gezin Van den Burg, Lambertus met vrouw en twee kinderen staan vermeld in de Staat der Landverhuizingen naar Noord Amerika of andere overzeesche gewesten, welke in den loop van het jaar **1856** hebben plaats gehad. Onder de kolomkop 'Vermoedelijke redenen van vertrek' staat: *vooruitzicht op meer verdiensten*. Onder de kolomkop 'Of zij in den hoofdelijke omslag waren aangeslagen; zo ja, in welke klasse?' staat: *ja ad f 30,80* (ruim € 300 in 2022). Kennelijk had Lambertus nog wel wat gespaard in een collectieve (oudedags)voorziening. Of het is een kerkelijke bijdrage, in die tijd niet ongebruikelijk.

Uitgezwaaid door de familie is het gezin Van den Burg vertrokken naar Amerika, naar de staat Illinois in het *Mid-West*. Dat is een voornamelijk laaggelegen landbouwgebied (de *Corn Belt*) met grote en belangrijke steden, zoals Chicago. Daar gaan ze heen.

Er is weinig tot niks bekend, hoe het hen in Amerika vergaat. Hun twee kinderen, Gerrit J. en Johan A. Vandenburg trouwen aldaar. Zij overlijden in de 20e eeuw in Sioux City en Memphis, respectievelijk.

Sindsdien is onze familienaam Van den Burg in Amerika gevestigd en verbasterd tot Vandenburg.

Gerrit weer weduwnaar, 1857

Op 2 april **1857** overlijdt Gerrits vrouw Beertjen, op 41-jarige leeftijd. Grote droefenis. De familie is in diepe rouw. Juist nu wordt de afwezigheid van Lambertus en Jannetje, die net vorig jaar naar Amerika zijn geëmigreerd, erg gevoeld.

De geschiedenis herhaalt zich. Gerrit, nu 55 jaar, is weduwnaar en heeft nog twaalf thuiswonende kinderen, in leeftijd variërend tussen de 21 jaar en 6 maanden. Gelukkig willen de drie oudste dochters, 21, 20, en 18 jaar, voorlopig het huishouden runnen en hun jongste broertjes en zusjes (helpen) grootbrengen. Maar dat kan geen blijvende oplossing zijn en Gerrit wil dat ook niet. Die meiden lopen tegen kerels aan en willen hun eigen leven leiden.

Gerrit geeft dochters weg, 1860-1864

Trouwen was eigenlijk gewoon een zakelijke transactie tussen twee families, waarbij de familie van de bruid haar 'ruilde' voor geld en status. Het weggeven van de bruid door vader symboliseerde dat hij tevreden was met de afhandeling. Vader Gerrit geeft daarmee nu te kennen, dat hij achter het huwelijk van zijn dochters staat.

dochteren Adriana en Annette

De zusjes Adriana en Annette zijn de twee oudste, thuiswonende dochters van Gerrit. Zij hebben veel contact met hun wat oudere nichtje Geertruida, getrouwd met Wijnand van Haselen en al moeder van twee kindjes. In dat Haselengezin ontmoetten de twee zusjes met enige regelmaat de één jaar oudere broer van Wijnand, Willem van Haselen. Timmerman.

Niemand is er bij geweest, wat er zich allemaal tussen Adriana, Annette en Willem heeft afgespeeld. Maar het archief vermeldt, dat op 9 mei **1860** Willem trouwt met de jongste van de twee, Annette.

Het is een diep droevige avond en nacht, maandag 3 december 1860. Annette, pas getrouwd, 23 jaar is 7 maanden zwanger en de weeën komen op gang. De persweeën zijn hevig en diep in de nacht wordt een tweeling geboren. Annette sterft in het kraambed. De tweeling zal nog drie respectievelijk zes maanden leven. Het huwelijk tussen Willem van Haselen en Annette heeft zeven maanden geduurd.

Weduwnaar Willem krijgt alle steun van de familie, met name van Adriana, de één jaar oudere zus van de overleden Annette. Ja, het gebeurt. Bijna negen maanden na het overlijden van Annette trouwt Willem van Haselen met Adriana Johanna van den Burg. Het is 28 augustus **1861**, Willem is 32 jaar, Adriana 25.

dochter Gerarda Karolina

Ook Gerarda, de nu oudste thuiswonende dochter van Gerrit vindt haar man: schipper Gerrit Pon. Zij trouwen in **1864**. Gerrit blijft schipperen. Gerarda begint een winkeltje in huishoudelijke artikelen, zaden en tabak, aardewerk potten en pannen, en naaimachines. Het winkeltje staat aan de Groenmarkt in Amersfoort.

De (klein)kinderen van Gerrit en Gerarda zullen de tent uitbouwen tot het wereldwijd Pon-concern, een van de grootste bedrijven van Nederland (in het jaar 2022). Uit de archieven van Pon kwam bijgaand fotootje van Gerarda nog tevoorschijn. Zij leefde van 1839 tot 1924.

Gerrit naar Amerika, 1865

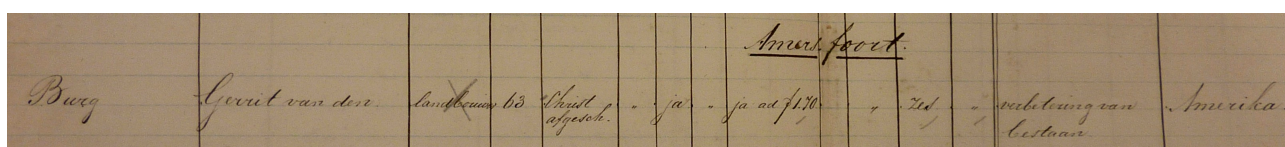
Acht jaar geleden heeft vader Gerrit z'n oudste zoon Lambertus naar Amerika zien vertrekken. Een jaar daarna overlijdt z'n derde vrouw. Weduwnaar Gerrit had het zwaar met het grootbrengen van al z'n kinderen. Gelukkig zijn z'n oudere kinderen goed terecht gekomen. Z'n oudste dochters heeft hij met vaderlijke liefde kunnen weggeven en z'n oudste zonen zijn nu zelfstandige jonge mannen. Alleen het jongste 6-tal (opgroeiende tieners) zijn nog thuiswonend.

Het eenoudergezin heeft het niet breed; het gezinsinkomen is laag. De laatste jaren kan Gerrit wat verbouwen op z'n eigen stukje bouwland, zo'n 5 ha groot. Maar in 1862 werd daarvan een (klein) deel onteigend ten behoeve van de aanleg van de spoorlijn van Utrecht langs Amersfoort, richting de IJssel. De bouw van het moderne Nederland was begonnen!

Gerrit is een actief lid van de kerk 'Christelijke Afscheiden Gemeenten', later herenigd tot de 'Christelijke Gereformeerde Kerk'. Zo mogelijk ondersteunt de kerk hem financieel.

Al een tijdje vraagt Gerrit zich af hoe op z'n oude dag verder te gaan. Hij is nu een 60-plusser, heeft veel lieve, zorgzame kinderen, tien kleinkinderen en is nog relatief gezond. Hij is tevreden met z'n oudedagsvoorziening. Maar eigenlijk wil hij dolgraag z'n jongste, nog thuiswonende kinderen een beter toekomstperspectief geven dan wat hij nu kan bieden. Hij ziet hoe het zijn oudste zoon Lambertus met z'n jonge gezin in Amerika vergaat.

In **1865** emigreert vader Gerrit met z'n jongste zes kinderen naar Chicago, dicht bij de plek waar het gezin van Lambertus woont. Bij de autoriteiten geeft hij als reden voor vertrek: *verbetering van bestaan*. Tevens moest hij opgeven dat hij voor *f 1,70* was *aangeslagen in den hoofdelijke omslag*.

De vraag is of nog meer kinderen van Gerrit meegaan, zoals zoon Gerrit Johannes. Gerrit J. woont bij zijn pleegouders, zijnde zijn halfzus Maria Anna en Dirk Ubbink. Hij is nu 23 jaar, vrijgezel en geliefd compagnon van zijn pleegvader/zwager timmerman Dirk. De nieuwe wereld biedt nieuwe kansen; ook daar valt genoeg te timmeren. Ja, Gerrit J. gaat mee.

De kinderen grijpen hun kansen in Amerika. Ze burgeren in en vinden hun weg. Ze trouwen en stichten hun eigen gezinnen. Het contingent Vandenburgs rondom Chicago breidt zich uit!

Het was indertijd een hele stap voor Gerrit om op zijn leeftijd naar Amerika te emigreren. Nu blikt hij tevreden terug op zijn Amerika-avontuur. In 1879 overlijdt hij op 76-jarige leeftijd in Chicago, Cook County, Illinois.

Achterblijvers

Achterblijvers genoeg maar wie van Gerrits kinderen blijven achter na zijn vertrek naar Amerika? De drie getrouwde dochters, de dames Ubbink, Van Haselen en Pon hebben hun gezin met kinderen. Die gaan niet mee. Evenmin als de 24 jarige dochter Diederika. Zij heeft in Arnhem een goede betrekking als dienstbode. En de 21 jarige zoon Johannes Karel verkiest ook thuis te blijven. Als timmerman (het 'familieberoep') en vrijgezel vindt hij het hier prima.

Pas dertien jaar later, in 1878 zou Johannes Karel in het huwelijk treden met Geertje Veldhuise, in Soest. Daar bleven ze wonen en stichtten een gezin.

Diederika toch ook naar Amerika, 1871

Aanvankelijk ging dochter Diederika niet met haar vader mee naar Amerika. Ze had haar eigen leven in Arnhem.

Op enig moment vindt ze daar haar timmerman: Johannes Fredriks uit Oosterbeek. Een knappe man. De liefde is wederzijds. In mei **1871** trouwen ze. O zo jammer, dat vader Gerrit in Chicago zit. Diederika's broertje Johannes Karel is dan wel getuige bij het huwelijk, maar ze mist haar vader op deze dag wel ontzettend. En op alle andere dagen. Diederika en haar kersverse echtgenoot besluiten om toch ook naar Amerika te gaan, naar Chicago.

In Amerika krijgen Johannes (inmiddels John geheten) en Diederika zeven kinderen. Een jaar na de geboorte van hun jongste kind overlijdt vader Johannes in 1887. Diederika is dan 46 jaar. Twee jaar later hertrouwt ze met de geëmigreerde Nederlander Willem Scholten. Als ze 61 jaar is, wordt ze weer weduwe. Twee jaar later trouwt ze voor de derde keer, nu met ene Leendert van der Meer. Diederika overlijdt op 84-jarige leeftijd; ze wordt begraven in Alton, Sioux City, Iowa.

schoonzoon Willem naar Amerika, 1886

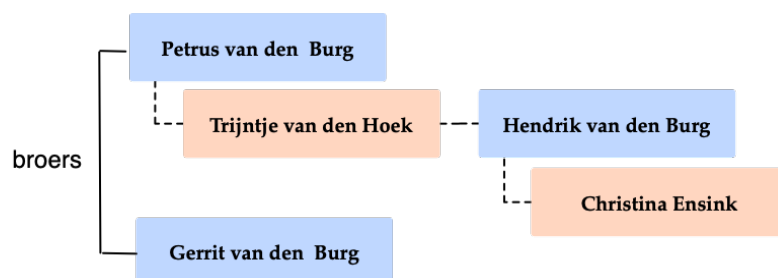
In 1865, toen vader Gerrit naar Amerika vertrok, hadden Willem en Adriana van Haselen - Van den Burg twee schattige kindertjes. Hermanus (3 jaar), vernoemd naar Willems vader en Gerrit (2 jaar), vernoemd naar de vader van Adriana. Het gezin heeft indertijd de Amerika-gangers met tranen in de ogen uitgezwaaid. Zij bleven thuis. Nadien is Wijnand nog geboren, vernoemd naar Willems grootvader. En Maria; helaas is zij niet ouder geworden dan twintig maanden. Adriana deed het huishouden en Willem, kostwinner had een goed lopend timmermansbedrijfje.

In 1883 overlijdt Adriana. Ze was pas 46 jaar. Hun oudste zoon Hermanus, door zijn vader opgeleid tot timmerman is dan 20 jaar. Hermanus verlaat het ouderlijk huis en gaat in Amsterdam als timmerman aan het werk. Hij vestigt zich in de Jordaan, eerst in de Haarlemmerstraat en daarna in de Laurierstraat. Na een jaar komt hij weer terug: hij weet het. Hij wil naar Amerika! In oktober 1885 emigreert Hermanus, alleen. Maar met de afspraak, dat vader Willem hem nakomt. Alzo gebeurt. In september **1886** emigreert weduwnaar Willem van Haselen (57 jaar) met z'n twee zonen Gerrit en Wijnand naar Chicago, z'n oudste zoon Hermanus achterna.

De Van Haselens doen het goed in Amerika, maar dragen niet bij aan de verspreiding van de familienaam Vandenburg. De drie zonen trouwen. Een van hen, Gerrit gaat voor zijn trouwerij weer even terug naar Holland. Op 12 januari 1888 trouwt hij in Amersfoort met z'n jeugdliefde Wilhelmina Muijs, die op haar trouwdag dan precies 25 jaar wordt. Met z'n vrouw keert Gerrit terug naar Amerika.

Oomzegger Hendrik naar Amerika, 1891

Hendrik was een van de tien kinderen van Gerrits oudere broer Petrus¹. De gezinnen van Gerrit en Petrus waren behoorlijk 'close' en verstrengeld. De neven en nichten hadden onderling veel contact. Ze woonden ook allemaal dicht bij elkaar, in de contreien van Amersfoort. En de nichtjes Adriana en Geertruida van den Burg hadden hun partners gevonden in twee broers Willem en Wijnand van Haselen. Hendrik heeft z'n oom Gerrit en een aantal van z'n neven en nichten zien vertrekken naar Amerika. Hendrik was dus vertrouwd met de idee van en de verhalen over emigratie naar Amerika. Amerika was voor hem nooit ver weg.

¹ van deze Petrus ben ik in rechte lijn afstammeling; hij is een van mijn voorouders.

Van huis uit was Hendrik klompenmaker. Hij leerde het vak van z'n vader, ook klompenmaker. Om brood op de plank te krijgen moesten er heel wat klompen worden gemaakt.

In 1875 trouwt Hendrik (33 jaar) in Amersfoort met de acht jaar jongere Christina Ensink (dienstbode). Hij blijft klompen maken en kinderen krijgen. Uiteindelijk moet Hendrik negen kindermonden vullen. In 1891 varieert de leeftijd van de kinderschare tussen de vier en veertien jaar. Naast klompen maken gaat Hendrik ook boeren. Het is een hele opgave om met hun weinig middelen van bestaan de kinderen groot te brengen. Zij zoeken naar een beter toekomstperspectief. Oom Gerrit en een aantal neven en nichten waren naar Amerika vertrokken. Is dat niet wat? Ja dat is wat. Een hele stap, maar ze doen het.

Met z'n allen stappen zij in augustus **1891** op het stoomschip *ss Obdam*, die hen in twee weken de oceaan overbrengt. Ze hebben geboekt voor 2e class-cabins, die iets meer comfort geven dan de 3e class voor de meest goedkope overtocht.

Het stoomschip *ss Obdam* is een van de passagiersboten, die de reguliere verbinding tussen Rotterdam en New York (via Boulogne sur Mer) onderhoudt. Het vaart onder de Nederlandse vlag en hoort bij de Nederlandsch-Amerikaansche Stoomvaart Maatschappij, voorloper van de HAL (Holland Amerika Lijn).

Op een recente terugreis van de *Obdam*, in juli 1891 naar Rotterdam, vond een noodlottig voorval plaats: kapitein Geert Bakker schiet een bemanningslid dood. Bakker zou uit zelfverdediging geschoten hebben op een muitende groep stokers en tremmers. Aanvankelijk wordt hij op vrije voeten gesteld. Daardoor kon hij in augustus de familie Van den Burg overzetten. Later, in juni 1892 werd kapitein Bakker na hevige protesten van de collega-muiters toch veroordeeld: 3 maanden, wegens wreedheid.

[illegible]

33	To v. d. Burg	7	"	none
34	Woss To	49	"	farmer
35	Peter	41	female	wife
36	Therman	14	male	none
37	Gerrit	13	"	"
38	Christiaan	11	"	"
39	Christiaan	10	"	"
40	Trautje	9	female	"
41	Jau	7	male	"
42	Grietje	6	female	"
43	Auntje	5	"	"
44	Christine	4	"	"

Op de passagierslijst staan Hendrik van den Burg, zijn vrouw en negen kinderen als nummer 33 t/m 43 vermeld. Keurig met leeftijd, geslacht en beroep erbij.

Vanaf de aankomsthaven New York moet het nog verder. Evenals hun neven en nichten gaan ze zich vestigen in de omgeving van Chicago. De neven en nichten zullen hen daar met open armen ontvangen; oom Gerrit was twaalf jaar geleden al overleden.

De eerste paar jaar in Amerika is het toch niet makkelijk. De gezondheid van Gerrit, hun 3e zoon, gaat hard achteruit; hij sterft op 13-jarige leeftijd. En moeder Christina (44 jaar) is ook aan het eind van haar krachten; zij sterft in 1895. Maar gaandeweg vinden de kinderen hun draai en ontmoeten zij huwelijkspartners, vaak ook van geëmigreerde ouders. Zoals bijvoorbeeld zoon Herman, die in 1901 op 22-jarige leeftijd in Chicago trouwt met Ida de Haan, geboren in Barendrecht.

Slot

In de tweede helft van de 19e eeuw hebben Gerrit van den Burg (1802-1879) en zijn nageslacht in Amerika gezorgd voor de eerste, echte Vandenburgs uit mijn familie. Ook Gerrits neef Hendrik (1842-1918) is naar Amerika geëmigreerd en heeft rondom Chicago het contingent Vandenburgs vergroot. Aan het eind van de 20e eeuw waren er vele Vandenburgs in Amerika. Zeker niet allemaal nakomelingen van Gerrit; meer families Van den Burg uit Nederland zijn in de loop der tijd naar Amerika geëmigreerd. Het wordt nog een hele uitzoekerij of en hoe de toenmalige left-fielder van de Chicago Cubs in mijn stamboom past.

Bronnen

- www.nationaalarchief.nl/onderzoeken/archief/2.04.23.02/invnr/26IX. Staten van Landverhuizers Utrecht, 1846-1877.
- *Nederlanders in Amerika, deel I en II. Een studie over landverhuizers en volgplanters in de 19e en 20e eeuw in de Verenigde Staten van Amerika.* Dr. J. van Hinte. P. Noordhoff, Groningen, 1928.
- geheugen.delpher.nl/nl/geheugen/pages/collectie/Atlantic+World/Nederlandse+emigratie+in+de+19e+eeuw.
- www.wiewaswie.nl.
- www.delpher.nl. Nederlandsche staatscourant, 24-09-1862.
- www.delpher.nl. Krantenberichten vanaf de periode augustus 1891.
- www.captainalbert.com/holland-line-ships-past-and-present/the-ss-obdam-of-1889-bad-weather-mutiney-and-sick-soldiers/